

kus rahahaul seisib, pidi ta isa wiis sada sammu kohast kaugele jääma, ja isand üksi tohtis senna minna. Sel aeal ütles Hans ennast väga imelikusi hoältsemisi ja rahakölinat kuulwad, mittokorda ka finiseid tulukest nägewad, mis kui eledad küünlab isanda ligibal maa seest ülestõusiwad. Melikord oli tuline si isanda pea kohal mekerdanud; tulised kotskad nähti enamiste igal ööl. Kubjas ja aidamees said neid juhtumisi jälle mõldri läest kuulda, sellepärast tõusis kõikidel lootus õnneliko asjatallitamise peäle.

Kui nüüd salandumehed weski kambris lukutud ukse taga istusid, seletas neile tark isand pikemalt oma seiesaadik tallitustest ja kuidas tema arwamist mööda waka seitse ehk kahelksa wana Rootsi taalrid ja küllmito osa kuldraha haugus wõis olla. — Meeste suud jooksid wet, seda kuuldes. „Aga et seda wana nii väga rohkest on,“ ütles isand — „sellepärast lähäb wäljawõtmine raskest ja lepituse hind kalliks. Mina olen rahahoidjatega küll igawiisi kauplenud ja kui juutlane tinginud, siis ei luba nemad warandust odawama hinna eest — kui —“

Siin wõtis tema paberi lehe omast taskust ja luges sealt peält nõnda:

1) Weristatud peawad saama üks wieaastane must täk, üks must kul ja must kass, ja seitse musta kana muna, kellel pool autud poead juba sees on.

2) Iga kasti nurga peäle tuleb panna lepituse hinnaks: üks lai kõrge sõlg ja kolm kõbepaatrid

kannaga rublatükidega. Iga jõe sisse 7 wierublast kuldraha, seitse rublatüki, seitse poolrubla tüki, ja seitse weiked kõrge raha, mis wiimsed mitte 20 kopika tüki wähämad ei tohi olla; ja iga rahahunniko otsa üks kul sõrmus.

3) Mehed, kes rahahauko tulewad üleswõtma, peawad kolm päewa paastuma.

„Se teeb nüüd ühte arwates“ — ütles isand: — „28 kuldraha, 28 rubla tüki, 28 poole rubla tüki, nisama palju pisikest raha, neli kõbesõlge, neli kul sõrmust ja 12 paatrid. — Nüüd sõbrad, pidage isekestis nõuu, kas tahate ja jõuate nii palju lunastuse hinda maksta? — Kui ei mitte, siis tahan oma kulo peale raha wälja wõtta. Leitud raha jagamine on wana seadust mööda, et warandus kolme osasse saab, kellest üks osa meistriile ja kaks osa seltsimeestele jääb. Aga mina ei taha nii suurt palka eneselle, waid lepin sellega, et warandus ühe taha wie osasse jagatakse, kust igaüks ühe wõrra saab. Kui nüüd, kuidas ennest umbes arwasin seal seitse ehk kahelksa waka Rootsi taalrid on, siis tuleb igamehe peale poolteist waka, arwamata kuldraha, mis nisamoti wie jausse jagatakse. Igas kohas, kus mina enne rahahaukusi ülesse wõtsin, olen ma nõnda ette arwanud, et isa paar waka raha rohkest leiti, kui ette oli arwatud, je nõnda wõiks siis lugu ka siin olla.“

„Saak on küll rohke,“ ütles Urina aidamees — „aga lepituse hinda tuleb ka rohkest arwata, ja kust